ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

వ్యవస్థాపక సంపాదకులు : సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు

సంపుటి : 10 సంచిక : 8 పుష్పం : 17-18 05-01-2005

రమణ భాస్కర
ఆధ్యాత్మిక పక్ష పత్రిక
పేజీలు : 16
గౌరవ సంపాదకులు
శ్రీమతి P.H.V. సత్యవతి
(ఫ్రైమ)

చందా
సంవత్సర చందా:రు॥100/-
విడి ప్రతి : రు॥ 8/-

చిరునామా
రమణ భాస్కర
శ్రీ రమణ క్షేత్రం,
జిన్నూరు - 534 265
ప॥గో॥ జిల్లా, ఆం॥ప్ర॥

పబ్లిషర్
సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు
శ్రీ రమణ క్షేత్రం
జిన్నూరు - 534 265
☎ 08814 - 224747
9247104551

ఈ సంచికలో....

28-11-04
పాతాళమెరక 1

01-12-04
చిన అమిరం 10

ప్రింటర్
శ్రీ భవాని ఆఫ్‌సెట్ ప్రింటర్స్
(దుడే శ్రీను) ఎస్.వి.ఆర్. కాంప్లెక్స్,
పాలకొల్లు, ☎ 08814 - 228858

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 28-11-04, పాతాళమెరక

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

అపరావిద్యలు అంటే ఈలోకానికి సంబంధించిన విద్యలు నేర్చుకోవటానికయినా, పరావిద్య నేర్చుకోవటానికయినా శ్రద్ధ ఉండాలి. శ్రద్ధ వలన మాత్రమే జ్ఞానం లభిస్తుంది అని భగవంతుడు చెప్పాడు. శ్రద్ధ లేకపోతే ఏదీరాదు. పరతత్వం మాట అటు ఉంచండి, ఈ లోకంలో మనం అభివృద్ధిలోనికి రావాలన్నా వినయం అవసరం, విశ్వాసం అవసరం, భక్తి అవసరం, శ్రద్ధ అవసరం. జీవితంలో మనం అభివృద్ధి లోనికి రావాలంటే కృతజ్ఞతాభావం కూడా ఉండాలి. మనం ఎవరివలన అయినా అభివృద్ధిలోనికి వచ్చాము అనుకోండి వారిపట్ల కృతజ్ఞత కలిగి ఉంటే ఈశ్వరుని కృపకు పాత్రులవుతాము. మనం మంచి పనులు చేయటం ఎందుకు అంటే అవే గమ్యం కాదు అయినా మనం చేసే మంచి పనులు మనలను గమ్యం దగ్గరకు తోలుకొనిపోతాయి. మనకు జయం వచ్చినప్పుడు సంతోషిస్తున్నాము, అపజయం వచ్చినప్పుడు బాధ పడుతున్నాము. అంటే జయం వచ్చినప్పుడు ఒకరకంగా, అపజయం వచ్చినప్పుడు ఒకరకంగా ఉంటున్నాము. ఇలా హెచ్చుతగ్గులుగా ఉండటానికి కారణం మనలో ఉన్న మిధ్యానేను.

ఈ ప్రపంచం అంతా మిధ్య అంటున్నారు, ఉన్నదేదో ఉంది లేనిది ఏదో లేదు, ఉన్నదానికి లేకపోవటం అంటూ లేదు, లేనిదానికి ఉండటం అంటూ లేదు అని భగవంతుడు చెప్పాడు అని ఒకసారి రామకృష్ణమఠం స్వామీజీతో మాట్లాడుతూ అన్నాను. స్వామీజీ ఏమన్నారు అంటే అది తత్వం, అది నిజమే కాని ఆతత్వాన్ని, మనం అందుకోవాలికదా. ఆతత్వాన్ని మనం అందుకోవటానికి స్వార్థంలేని పనులు చేయాలి. నిష్కామకర్మ చేస్తూ ఉంటే ఒకవేళ ఇదంతా మిధ్య అయినప్పటికీ దీనివలన మనకు చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది. ప్రపంచంలో ఎక్కడ అన్యాయం జరిగినా, చెడ్డ జరిగినా, పొరపాటు జరిగినా, నాశనం జరిగినా దానికి

మానవుడిలో ఉన్న స్వార్థమే కారణం. మనం మంచి పనులు చేస్తేగాని, భగవంతుడిని స్మరించుకొంటేగాని మనకు స్వార్థం తగ్గదు. మీరు చెప్పే తత్వం నిజం అయినప్పటికీ మనం మంచిపనులు కూడా చేస్తూ ఉండాలి. మంచిపనులు చేయటం ద్వారా చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది, ఆచిత్తశుద్ధి ద్వారా మనం మోక్షం పొందవచ్చు. అందుచేత ఇవన్నీ కాదనటానికి వీలులేదు. మనం పొందవలసింది ఏదో పొందేవరకు ఇవికూడా విడిచిపెట్టకూడదు. వీటిని విడిచిపెట్టేసి, మనం పొందవలసిందీ పొందకపోతే మనకు ఉభయభ్రష్టత్వం వస్తుంది. అటూకాకుండా పోతాం, ఇటూ కాకుండా పోతాం. మనం చేయవలసింది ఏమిటి అంటే మన ధర్మం మనం నిర్వర్తించాలి, సమాజం మనకు ఎంతోకొంత సహకరిస్తోంది కాబట్టి మనం సమాజఋణం కూడా తీర్చుకోవాలి. నువ్వు మంచి పనులు చెయ్యి, అంతమాత్రంచేతనే ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుందని అనుకోవద్దు. నువ్వు విచారణ చెయ్యాలి. మంచిపనులతోపాటు విచారణ విడిచిపెట్టకూడదు. లోకవిచారణ వలన నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు, ఆత్మవిచారణ వలన నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది.

ప్రతీ మనిషీ ఏదో అశాంతితో బాధపడుతున్నాడు. అందరికీ దారిద్ర్యం బాధలేదు, కొంతమంది డబ్బు ఉండి, కొంతమంది అధికారం ఉండి బాధపడుతున్నారు, ఇబ్బందులు పడుతున్నారు. ఇక్కడ భగవాన్ చెప్పేది ఏమిటి అంటే మీకు ఎంత గౌరవం ఉన్నా, మీరు ఎన్ని మంచిపనులు చేసినా, మీకు ఎంత ధనం ఉన్నా ఈదేహమే ఆత్మ, ఈదేహమే సత్యం అనుకొన్నంతకాలం, దేవుడు వేరు నేను వేరు అనే బేధబుద్ధి నీకు ఉన్నంతకాలం ఈజన్మకాదు కదా, నీవు కోటిజన్మలు ఎత్తినా నీకు దుఃఖం వెంటాడుతుంది, అశాంతి వెంటాడుతుంది, దుఃఖం నిన్ను విడిచిపెట్టదు ఇందులో రాజీలేదు అంటున్నారు. దుఃఖం బయటలేదు, అశాంతి బయటలేదు. ఇది మీరు బాగా అర్థం చేసుకోండి. భగవాన్ విషయం చెప్పటంలో రాజీపడరు, నిర్మొహమాటంగా చెపుతారు. మనం నిష్కామ కర్మ చేస్తున్నాము అనుకోండి, మన మనస్సు, మాట, చేత ఏకంగా ఉంది అనుకోండి మనం చేసేది ఆడంబరం కోసం కాకుండా నిర్మలంగా, నిశ్చలంగా, నిరహంకారంగా చేసుకొంటూపోతున్నాము అనుకోండి సాధనపేరు మీద కష్టాలు అక్కరలేదు. నిద్రపోతున్న మనిషి వెలుకువ వచ్చేటప్పుడు ఎంత ప్రశాంతంగా మేలుకొంటాడో మీ ప్రవర్తన సరిగా ఉంటే బ్రహ్మజ్ఞానం కూడా మీకు అలాగ వస్తుంది. కూర్చోలేకపోతున్నాము, సాధన చేయలేక పోతున్నాము, మాకు మోకాళ్ళనొప్పలు అంటారు. వైరభావం లేకుండా ఉండటం, అసూయకు దూరంగా ఉండటం, ఈశ్వరునిపట్ల భక్తి కలిగిఉండటం ఇవి ఏమీ లేకుండా కూర్చోలేక పోతున్నాను, మోకాళ్ళనొప్పలు అంటావు ఏమిటి? ఇవన్నీ చేస్తూ ఉంటే, నీ జీవనవిధానం సరిగాఉంటే ఏదో కష్టపడిపోతున్నాము, బాధపడిపోతున్నాము, సాధన చేయలేకపోతున్నాము ఈ గొడవ అక్కరలేదు. నిద్రపోతున్న మనిషి మేల్కోవటానికి ఏమీ బాధపడడు, వాడు ప్రశాంతంగా మేల్కొంటాడు. మీ జీవితం సరళంగా ఉంటే నిద్రపోతున్న మనిషి ఎంత ప్రశాంతంగా మేల్కొంటాడో అంత ప్రశాంతంగా మీకు బ్రహ్మజ్ఞానం కలుగుతుంది.

మనకు అజ్ఞానం ఉందా, లేదా అని ఎవరిని అడగనక్కరలేదు. మీరు వేరు నేను వేరు, నేను వేరు ఈ లోకం వేరు, నేను వేరు దేవుడు వేరు అనే వేరుభావన మనకు ఉంది. కొన్నివేలజన్మల నుండి వస్తున్నటువంటి అజ్ఞానము యొక్క పాకమే ఈబుద్ధి. మనం అజ్ఞానంలో శుభ్రంగా ముదిరిపోయి ఉన్నాము. ఆవేరుభావన నీకు ఉందంటే నీలో అజ్ఞానం ఉన్నట్లే. నాలో అజ్ఞానం ఉంది అని అనుకోవటం వలన ప్రయోజనం లేదు, దానిని ఎలా తొలగించుకోవాలో చూసుకో. మన అందరి హృదయాలలో భగవంతుడు ఉన్నాడు. మన ప్రారబ్దాన్ని బట్టి మనలను ఆడిస్తున్నాడు. ఆయన చేసే పని సైలెంట్‌గా చేస్తున్నాడు, గుర్తింపుల కోసం చేయటం లేదు. భగవంతుడు ఎలాగ పనిచేస్తున్నాడో అలాగ పనిచేయటం నేర్చుకొంటే నీలో ఉన్న అజ్ఞానం నీకు తెలియకుండానే దానంతట అదే రాలిపోతుంది, దానిని తొలగించు కోవటానికి నీవు ప్రత్యేకంగా ప్రయత్నం చేయనక్కరలేదు. ఈమధ్యన ఒక ఆశ్రమంలో పెత్తనం చేసే మనిషిని చూసాము, వచ్చిన వారిని రిసీవ్ చేసుకోవటం, కాఫీలు, భోజనాలు పెట్టించటం, వారికి మర్యాద చేయటం ఆయన చేసేపని అది, అక్కడకు వచ్చినవారు ఈయనతో స్వామీ మీరు చాలా కష్టపడుతున్నారు అనటం, ఆయనేమో పొంగిపోవటం ఇవన్నీ జరుగుతున్నాయి. ఆశ్రమానికి ఒక బుద్ధిమంతుడు వచ్చాడు. అతడు స్వామీజీతో ఏమండోయ్ మీరు కష్టపడిపోతున్నారు, చివరకు మీకు గౌరవం వచ్చేస్తుంది అని మీరు అనుకొంటున్నారు. ఒకవేళ గౌరవం వస్తే రావచ్చుగాని జ్ఞానంమటుకు రాదు, చివరకు మిగిలేది చెమట అని చెప్పాడు. ఏదో తగు మాత్రంగా డ్యూటీ మీరు చేసుకోండి, తరువాత విచారణ చేసుకోండి, మనస్సుకు లోచూపు కలుగజేయండి. మీరు చేసేపని నిర్మలంగా చేయండి, నేను వద్దనటం లేదు, మీరు పొందవలసిన దానికి, దీనికి ఏమీ సంబంధంలేదు అదీ ఆయన చెప్పింది.

ప్రపంచంలో ఏ మనిషి అయినా వాడు డబ్బు సంపాదించినా, ఉద్యోగం చేసినా, బాగా చదువుకొన్నా, వ్యవసాయం చేసినా అందరూ కూడా సుఖంగా ఉండటం కోసమే చేస్తున్నారు. వాడు దుఃఖం రాకూడదు సుఖంగా ఉండాలి, అశాంతి రాకూడదు శాంతిగా ఉండాలి అని అనుకొంటాడు, ఏ పని చేసినా దాని కోసమే చేస్తాడు. కాని వారు శాంతిగా ఉంటున్నారా ఇది మీరు గ్రహించాలి. మనం నేర్చుకొనే విద్యవలన శరీరానికి కంఫర్టు వస్తోంది కాని మనకు శాంతి రావటం లేదు. ప్రతీ మనిషి కోరుకొనేది దుఃఖనివృత్తి, సుఖప్రాప్తి కాని ఆ సుఖం ఎక్కడ ఉందో మనకు తెలియటం లేదు. విషయచింతనలో, భోగప్రవృత్తిలో మీకు దుఃఖం తగ్గదు, దుఃఖం పెరిగిపోతుంది, సుఖప్రాప్తిరానే రాదు. ఏ వస్తువులో అయితే సుఖం ఉందో ఆ వస్తువును పొందిన తరువాత మాత్రమే వాడు సుఖి అవుతాడు. ఎక్కడ సుఖం ఉందో అక్కడ వదిలేసాము, సుఖం లేనిచోట సుఖంకోసం వెదుకుతున్నాము. ప్రతి మనిషీ నాకు దుఃఖం రాకూడదు, శాంతిగా సుఖంగా ఉండాలి అనుకొంటున్నాడు కాని ఆ సుఖాన్ని, శాంతిని పొందలేకపోతున్నాడు. నీకు శవబుద్ధి ఉన్నంతకాలం, అసత్యం

పట్ల సత్యబుద్ధి ఉన్నంతకాలం, ఏ వస్తువు అయితే నీకు దుఃఖాన్ని తీసుకొని వస్తోందో దానిలో సుఖం ఉందని అనుకొన్నంతకాలం నీకు వచ్చేది దుఃఖమే, సుఖం రానే రాదు. ఇలా జీవిస్తున్నంతకాలం ఇప్పడే కాదు లక్షజన్మల తరువాత కూడా నీవు సుఖాన్ని పొందలేవు. కాలప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోయే వాటిమీద మమకారం పెంచుకొంటున్నాము. అన్నీ కాలప్రవాహంలో కొట్టుకొని పోతాయి, నిలబడేది ఒక్క సత్యం మాత్రమే, అది నీ హృదయంలో ఉంది. అది నీ ఇంద్రియాలకు అందదు, నీ మనస్సుకు అందదు, నీ పాడుబుద్ధికి అందదు. కొంతమంది మేము తెలివైనవారము అనుకొంటారు, వారికి అసలే అందదు. అందకపోతే మాకు ఆ వస్తువు అందటం లేదు అని ఏడ్చినా ఫరవాలేదు అసలు ఆ వస్తువే లేదు అంటున్నారు.

మన హృదయంలో ఒక సత్యవస్తువు ఉంది, అది మనకు అందటం లేదు అంటే మన ప్రవర్తనలో ఏదో తేడా ఉంది, మన ఆలోచనలో తేడా ఉంది అని అనుకోవటం లేదు అసలు ఆ వస్తువే లేదు అంటున్నాము, మనం ఇలా తయారయ్యాము, దీనికి కారణం మనకు శాస్త్రంయందు గౌరవం లేదు, భగవంతుడు చెప్పిన మాటయందు విశ్వాసం లేదు, భక్తి లేదు. ఇది అంతా మన పాడుబుద్ధికి గుర్తు. పోనీ దేవుడి మాట వదిలేయండి, మంచిపనులు చేసేవారు మన కళ్ళ ఎదురుగా కనిపిస్తున్నారు కదా కనీసం వారిని కూడా మనం గౌరవించము, సత్పురుషులను గౌరవించము, భగవంతుడు ఉన్నాడు అనే విశ్వాసం మనకు లేదు ఇంక మనకు ఆత్మజ్ఞానం ఏమిటి? సత్పురుషులు అంటే ఎవరు అనుకొంటున్నారు, సమాజ క్షేమం కోసం పనిచేసేవారు అంటే ఎవరు అనుకొంటున్నారు వారు భగవంతుడి ప్రతినిధులు. మీ కళ్ళకు కనబడే వారినే గౌరవించలేనప్పడు ఇంక మీరు భగవంతుడిని ఏమి గౌరవిస్తారు? ఇక్కడ భగవాన్ చెప్పేది ఏమిటి అంటే నువ్వు కోటి పూజలు చెయ్యి, కోటి పుణ్యాలు చెయ్యి, నేను వద్దని చెప్పటం లేదు, అంత మాత్రంచేతనే దుఃఖం ఆగిపోతుంది, వేదన ఆగిపోతుంది, ఈ జన్మచక్రం ఆగిపోతుంది అని ఇటువంటి పిచ్చిపిచ్చి తలంపులు ఏమీ పెట్టుకోవద్దు, అవి ఆగవు. నీ హృదయంలో ఉన్న సత్యవస్తువు నీకు గోచరమయ్యే వరకూ, ఇప్పడు నీవు శరీరంతోటి ఇంద్రియాలతోటి ఎలా తాదాప్యం పొందుతున్నావో అలాగ లోపల ఉన్న సద్వస్తువుతో పూర్తిగా తాదాప్యం పొందేవరకూ దుఃఖం నిన్ను విడిచిపెట్టదు, జన్మలు నిన్ను విడిచిపెట్టవు. ఈ లోపుగా మనం పాపం చేసినా, పుణ్యం చేసినా వాటిని అనుభవించ వలసిందే. ఎవరికైనా కేన్సర్ జబ్బు వచ్చింది అనుకోండి, ఏదో పైన కొబ్బరినూనె రాసుకొంటున్నాము అంటే కొబ్బరినూనె రాసుకోవటం వలన కేన్సర్ తగ్గిపోతుందా? అక్కడ ఏదో వేపచెట్టువేసాము. ఇక్కడ నుయ్యి తవ్వించాము మాకు జ్ఞానం వచ్చేస్తుంది అంటే వీటి వలన మీకు జ్ఞానం వస్తుందా? అసలు మీరు లోపలకు వెళ్ళాలి కదా. దానికి అసలు మీకు వైరాగ్యం ఉందా, అభ్యాసం ఉందా? రోడ్డుమీద వెళుతూ ఉంటే ఎక్కడ గడ్డిమేటు కనిపిస్తే ఇటువంటి గడ్డిమేటు నాకు ఉంటే బాగుండును అనుకోవటం, ఎన్ని గడ్డిమేట్లని తింటారు. మీకు కొంచెమైనా వైరాగ్యం ఉండాలి కదా, అభ్యాసం ఉండాలి కదా. మీకు

మోకాళ్ళనొప్పులు ఉన్నాయి సరే ఏమీ చేయలేకపోతున్నారు, వైరాగ్యానికి ఏ నొప్పులు అడ్డు వస్తున్నాయి. మనం సజ్జనులం కాకపోయినా సజ్జనులను గౌరవించే అలవాటు మనకు లేదు. అన్నీ మనకే తెలుసు అనుకొన్నప్పుడు ఇంక మనం ఎవరిని గౌరవిస్తాము.

మేము దుఃఖాన్ని భరించలేకపోతున్నాము అంటారు. దేహాభిమానం పోయింది అనుకోండి, దేహమే ఆత్మ అనుకొనే బుద్ధి నశించింది అనుకోండి మీకు ఎంత దుఃఖం ఉన్నా ఆ దుఃఖం అంతా సుఖంగా మారిపోతుంది, అశాంతి అంతా శాంతిగా మారిపోతుంది, ఆనందసాగరంలో ఓలలాడుతూ ఉంటారు, ఆ స్థితిని మీరు పొందాలి. సజ్జనులు నీకు ఆడంబరంగా కనబడరు, మిమ్మల్ని ఉద్ధరిస్తాము అని ఆడంబరం మాటలు చెప్పరు. అలాగని వారికి ఏమీ చేతకాదు, ఏమిటి పిచ్చివారు కింద ఉన్నారు అని అనుకోవద్దు. సత్పురుషులు మౌనంగా పని చేస్తారు, వారి ద్వారా జరిగే సహాయం మీకు తెలియాలి అని వారు అనుకోరు. ఇప్పుడు మనకు సత్పురుషులు గురువులుగా కనబడటం లేదు, బడాయివారు అందరూ గురువులుగా కనబడుతున్నారు. గురువు మనకు మౌనంగానే బోధిస్తాడు. అవసరమయితే మాట చెపుతాడు. గురువు చేసేది నిర్మలంగా చేస్తాడు, అది అనుగ్రహపూరితంగా ఉంటుంది. ఆయన చేసే సహాయం మన మనస్సుకు అందదు. గురువు అంటే ఎవరోకాదు భగవంతుడే ఆరూపంలో వస్తాడు, భగవంతుడి యొక్క ప్రతినిధే గురువు. గురువును నీవు గౌరవించేటప్పుడు కూడా గురువు అంటే ఆత్మ, అమృతానుభవం పొందినవాడు, తాను పొందిన అనుభవాన్ని మనకు పంచటానికి వచ్చాడు అనే భావన నీకు ఉండాలి. గురువు యొక్క మాట అనుగ్రహం, చూపు అనుగ్రహం, అంతా అనుగ్రహమే. అటువంటి వారితో సహవాసం వలన నీ జీవితంలో మార్పు వస్తుంది. బాహ్యవస్తువులతోగాని, వ్యక్తులతోగాని సంబంధం లేని, బయటఉన్న వికారములతోగాని హెచ్చుతగ్గులతోగాని సంబంధంలేని సుఖాన్ని గురువు నీతో కలిసి తిరుగుతూ నీకు తెలియకుండానే మౌనంగా నీకు అందిస్తాడు, వాడు గురువు. గురువు నీలోపల కూడా ఉన్నాడు. నీ మొఖాన్ని లోపలకు త్రిప్పతూ, అటువైపు ప్రయాణించేటట్లు చేసి, తన అనుభవాన్ని మౌనంగా నీతోటి పంచుకొంటూ తనంతట వాడిని చేస్తాడు. అది అనిర్వచనీయం. భగవాన్ అరుణాచలేశ్వరుడితో ఏమన్నారు అంటే నీ దయవలన, నీ కరుణవలన నిర్విషయ ఆనందాన్ని, నిర్విషయ సుఖాన్ని తాగి, తాగి పొంగిపోయి మత్తెక్కి పోయి దేహస్పృహకాని, లోకస్పృహకాని లేనివాడినై సోమరినై పోయాను అన్నారు. అంటే భగవాన్ మనలాంటి వారు కాదు. మనం పనిని విడిచిపెడుతున్నాము కనుక మనం పని దొంగలం. భగవాన్ అలాకాదు ఆయన పనిని విడిచిపెట్టలేదు, పనే ఆయనను విడిచి పెట్టేసింది.

మీరు భక్తులకు బాగా సేవ చేస్తున్నారు, ఏమన్నా సంపాదించుకొన్నారా అని ఈమధ్య ఒక స్వాములవారిని రహస్యంగా అడిగాను. ఆయన ఏమి చెప్పారు అంటే నేను భక్తులకు ఎందుకు సేవ చేస్తున్నాను అంటే ఏదో సంపాదించుకోవటానికి చేయటం లేదు, కర్మ వాసనలు

పోగొట్టుకోవటానికి చేస్తున్నాను, అవి పోతున్నాయి అని చెప్పారు. నేను పని చేస్తాను, నేను పని చెయ్యను అని జ్ఞాని అనుకోడు. వాడు ఎవడు చెయ్యటానికి, చెయ్యక పోవటానికి, భగవంతుడి చేతిలో ఆ శరీరం పనిముట్టు కింద ఉంటుంది, ఆ శరీరం ద్వారా జరగవలసింది జరిగిపోతూ ఉంటుంది. మనకు ఇష్టమైతే చేస్తాము అంటాము, ఆ పని మనకు ఇష్టంలేకపోతే నేను చేయను అంటాము మనకు ఎంతసేపు ఇదే పని. జ్ఞాని మాత్రమే సుఖి. ఆయన సుఖి కాబట్టి ఆయన దగ్గరనుండి సుఖతరంగాలు, శాంతితరంగాలు ప్రవహిస్తూ ఉంటాయి. అంతేకాదు జన్మాంతరంలో నుండి వచ్చిన కర్మవాసనలు ఉంటే ఆ బండరాళ్లను మనకు తెలియకుండానే వాటిని దహిస్తూ ఉంటాడు. అగ్ని ఏవిధంగా అయితే అన్నింటిని దహించివేస్తుందో అలాగే జ్ఞాని యొక్క అనుగ్రహం, గురువు యొక్క అనుగ్రహం పుణ్యకర్మలను, పాపకర్మలను, నీ హృదయంలో ఉన్న చెత్తనంతా కాల్చి బూడిదచేస్తుంది. పుణ్యాన్ని కూడా గురువు కాల్చేస్తున్నాడు ఏమిటి అని అనుకోవద్దు ఎందుచేతనంటే పుణ్యం కూడా పునర్జన్మలను తీసుకొని వస్తుంది. అగ్నికి ఇది కాల్చాలి, ఇది కాల్చకూడదు అని ఏమీ ఉండదు. అలాగే గురువు అనుగ్రహం కూడా మొత్తం అంతటిని కాల్చి బూడిద చేస్తుంది. పునర్జన్మలను తీసుకొనివచ్చే వాటినన్నింటిని వరసపెట్టి కాల్చేయటమే వాడిపని, వాడు గురువు అంటే. గురువు యొక్క ఔన్నత్యం మనకు తెలియాలంటే ఆస్థాయి మనకు ఉండాలి. ఎదుటి మనిషి యొక్క విలువ మనకు తెలియాలంటే దానికి తగిన సంస్కారం మనకు ఉండాలి.

గురువు యొక్క దయ ఎలా ఉంటుంది అంటే ఈ మధ్య అరుణాచలంలో నాకు ఒక భక్తుడు చెప్పాడు. వాడు రమణభక్తుడు కాని వాడికి పాటలు, భజనలు అంటే ఇష్టం. రమణమహర్షి పుస్తకం నేను ఎవడను? చదువుతున్నాడు కాని దీనికంటే బాబా చెప్పిన మాటలు బాగున్నాయి అనిపిస్తోంది వాడికి. నేను ఎవడను? అని విచారణ చేసుకోండి మీ దుఃఖం నశిస్తుంది, ఆత్మజ్ఞానం పొందటానికి ఏ బలహీనతలు అయితే అడ్డువస్తున్నాయో అవిఅన్నీ కాలిపోతాయి అని చెపుతున్నారు కాని నాకు భజనలు అంటే ఇష్టంగా ఉంది, చనిపోయిన తరువాత స్వర్గానికి వెళతారు అంటే ఇష్టంగా ఉంది కాని ఈ అరుణాచలం వచ్చిపడ్డాను ఏమిటి అనుకొంటున్నారు. భగవాన్ వాడికి స్వప్నంలో కనిపించి నీ క్షేమం నాకు కావాలి, నీ సుఖం నాకు కావాలి షిరిడీ వెళ్ళు, బాబా దగ్గర ఆ సన్నిధిలో కొంతకాలం ఉండు. ఈ మాటలు అన్నీ ఎందుకు చెపుతున్నాను అంటే నేను అంటే నీకు ఇష్టంలేదు అనికాదు, నీ సంస్కారాలను బట్టి, నీ పూర్వజన్మ వాసనలను బట్టి కొంతకాలం షిరిడీలో జీవించు అని భగవాన్ చెప్పారు. కొంతకాలం షిరిడీలో ఉండి వచ్చాను అని చెప్పాడు. ఇక్కడ ఉండి ఏడుస్తూ కూర్చోవటం కంటే షిరిడీవెళ్ళి సుఖంగా ఉండు అని చెప్పారు, వాడు గురువు. గురువు యొక్క అనుగ్రహానికి గుర్తుగా స్వప్నంలోనికి వచ్చి చెప్పారు. బాబా చెప్పిన టీచింగ్ వైపుకు నీ మనస్సు పోతోంది, అక్కడికి వెళ్లటం వలన నీ సంస్కారం శాటిస్ఫై అవ్వటం వలన నీకు కొంత సుఖంగా తెలుస్తుంది. నువ్వు సుఖంగా ఉండటం నాకు

కావాలి అన్నారు వాడు గురువు అంటే.

విగ్రహాలను పూజిస్తున్నాము, యాత్రలు చేస్తున్నాము, నదులలో స్నానాలు చేస్తున్నాము అని అంటే భగవాన్ వాటిని ఏమీ ఖండించలేదు. తీర్థయాత్రలు మంచివే, విగ్రహారాధన మంచిదే, నామాన్ని స్మరించుకోవటం మంచిదే కాని ఒక సత్పురుషుడి చూపు దగ్గరకు ఇవి ఏమీ సరిపోవు. గురువు యొక్క దయాపూరితమైన చూపుముందు, ఆయన అనుగ్రహం ముందు ఇవి అన్నీ తక్కువే. ఏనుగు నిద్రపోతుంది అనుకోండి, ఆ స్వప్నంలో సింహం వచ్చింది అనుకోండి, భయం వలన ఏనుగుకు వెంటనే మెలకువ వచ్చేస్తుంది. ఇప్పుడు మనం అజ్ఞానమనే నిద్రలో ఉన్నాము. ఈ అజ్ఞానమనే నిద్రలో నుండి మనలను గురువు అనుగ్రహం అనే సింహం మాత్రమే మేల్కొలుపుతుంది. వంద మంది గురువులు అక్కరలేదు, ఆత్మానుభవం పొందినవాడు ఒక్కడు చాలు మనలను తరింపజేయటానికి. ఈ గురువు మంచివాడు కాదు అని కొంతమంది వేరొకచోటకు వెళ్ళిపోతూ ఉంటారు. వాళ్ళ సంస్కారానికి తగినట్లుగా ఇక్కడ లేనప్పుడు బయటకు పోతూ ఉంటారు అంతేగాని గురువు మంచివాడు కాకపోవటం కాదు, ఆయన మంచివాడు కాకపోతే ఆయన ద్వారా చాలామంది తరించారు కదా.

సాధారణంగా సాధన అంటే చాలా మందికి బాధగా ఉంటుంది, ఇష్టం లేనప్పుడు బాధ వస్తుంది. సాధన పేరు మీద బాధ లేకుండా నన్ను హృదయంలోనికి మేల్కొలిపావు, బ్రహ్మం అంటే ఎలా ఉంటుందో తెలియకుండానే దానిని పొందింపజేసి, ఆ వస్తువు ఎలా ఉందో అలా ఉండేటట్లు చేసావు అరుణాచలేశ్వరుడా అన్నారు భగవాన్. నీకు భక్తుడిగా ఉండే అర్హత నాకు లేకపోయినా, నీకు కొంతమంది భక్తులు ఉన్నారు కదా, ఆ భక్తులకు భక్తుడిగా ఉండేటట్లు నన్ను అనుగ్రహించు అరుణాచలేశ్వరుడా అన్నారు భగవాన్. నిజమైన గురువు సత్యం గురించి మాటలు ఎక్కువగా చెప్పడు. ఎందుచేతనంటే అది మాటలకు అందదు అని గురువుకు తెలుసు. ఆ వస్తువును సూచించటానికి, మిమ్మల్ని అక్కడకు నెట్టటానికి అవసరమయితే నాలుగు మాటలు చెపుతాడు కాని మాట కోసం మాటలు చెప్పడు, ఆడంబరం కోసం చెప్పడు. భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే మనుషులు అంతా రాగద్వేషములతో నిండి ఉంటారు, మీరు అటుచూడకండి, ఈ చావులు పుట్టుకలు వంక చూడకండి, గొడవలు అల్లర్లు విరోధాలు స్నేహాలు వీటివంక చూడకండి, ఇది అంతా ఒక మహాప్రవాహం. ఇటు చూస్తే సంసార ప్రవాహంలో కొట్టుకొని పోతారు. అందుచేత వాటివైపుకు చూడవద్దు. చైతన్యం వైపుకు, బ్రహ్మం వైపుకు చూడండి. భగవాన్‌తో మనం ఏదైనా తింగరమాటలు చెపుతూ ఉంటే ఇది జ్ఞానమా అంటారు. నువ్వు చెప్పేదంతా అజ్ఞానం అని అనరు, అది జ్ఞానమా? ఎందుకు ఇటువంటి మాటలు అంటారు. నువ్వు ఏదైనా మాట చెపితే ఇతరులు బాగుపడాలి, ఇతరులకు జ్ఞానం కలగటానికి ఆమాటలు సహకరించాలి. లేకపోతే పనికిరాని మాటలు అన్నీ వేసుకొని తిరగటం ఎందుకు.

భగవాన్‌తో ఫలానావారు మిమ్మల్ని విమర్శిస్తున్నారు, మీరు ఎన్నో మంచి పనులు చేస్తున్నారు అయినా వారు విమర్శిస్తున్నారు అని అంటే భగవాన్ ఏమి చెప్పారు అంటే వారు అలా అన్నారు, వీరు ఇలా అన్నారు అని వారి గొడవలలోనికి వెళ్ళే బదులు మనం సహనాన్ని పెంచుకొంటే సరిపోతుంది అనేవారు. మనం కూడా తిరిగి విమర్శలు మొదలు పెట్టాము అనుకోండి ఆ సంసారంలో పడిపోతాము, అజ్ఞానంలో పడిపోతాము. పాండిత్యానికి జ్ఞానానికి ఏమీ సంబంధం లేదు, డబ్బుకి జ్ఞానానికి ఏమి సంబంధం లేదు, అధికారానికి జ్ఞానానికి ఏమీ సంబంధం లేదు. ఇవన్నీ లోకానికి సంబంధించిన విషయాలు. నీకు ఆత్మానుభవం కలగాలంటే ఆత్మవిచారణ చేసి తీరాలి. నువ్వు ఆత్మవిచారణ ప్రారంభిస్తే వెంటనే నీకు మోక్షం అందకపోయినా, స్వర్గరాజ్యం నీకు అందకపోయినా ఆ ప్రయాణంలో నీకు ఉన్న మానసిక రుగ్మతలు, అశాంతి నెమ్మదిగా కాలి బూడిద అవుతూ ఉంటాయి అంటున్నారు భగవాన్. ఇప్పుడు మీరు ఎవరైనా నన్ను విమర్శించారు అనుకోండి నాకు దుఃఖం వస్తుంది. దుఃఖం శరీరానికి కాదు, మనస్సుకు వస్తుంది. మనస్సుకు దుఃఖం ఎందుకు వస్తుంది? ఆ మనస్సే నేను అనుకోవటం వలన దుఃఖం వస్తుంది. నా స్థూలశరీరంతో నాకు ఎంత తాదాప్యం ఉందో, నా సూక్ష్మశరీరంతో నాకు ఎంత తాదాప్యం ఉందో, అంత తాదాప్యం లోపలఉన్న సద్వస్తువుతో కనుక నాకు ఉంటే జ్ఞానం రాకుండా ఎలా ఉంటుంది? లోపల ఉన్న సద్వస్తువుతో మనకు తాదాప్యం వచ్చినప్పడు మనం ఏ వస్తువును తెలుసుకోవాలి అనుకొంటున్నామో ఆ వస్తువు దగ్గరకు మనం వెళ్ళటం కాదు, ఆ వస్తువే మనగుమ్మంలోనికి వచ్చి, మన తలుపు తడుతుంది, మనలను వరిస్తుంది. మన పిల్లవాడిని ఎవరైనా కొట్టారు అనుకోండి, ఆ కొట్టిన వాడిమీద మనకు ఎంతో కోపం వచ్చేస్తుంది. ఎందుచేత మీ బిడ్డతో మీకు ఉన్న తాదాప్యం వలన మీకు అంత కోపం వస్తుంది. అటువంటి తాదాప్యం హృదయంలో ఉన్న వస్తువు మీద రావాలి. హృదయంలో ఉన్న సత్యంతో మీకు నూటికి నూరుపాళ్ళు తాదాప్యం రావాలి.

సజ్జన సాంగత్యం వలన సడన్‌గా వాతావరణం మారిపోతుంది, అంతకు ముందు నీ మనస్సు ఎలా ఉన్నప్పటికీ, మనస్సులో దుష్టసంకల్పాలు, దుష్టఆలోచనలు ఎన్ని ఉన్నప్పటికీ ఆ వాతావరణంలో ఇవన్నీ పోతాయి, నీకు సహృదయం కలుగుతుంది, సద్బుద్ధి కలుగుతుంది, బాగుపడే ఆలోచనలు, తలంపులు వస్తాయి. మనం సత్పురుషులతో సహవాసం చేయటం వలన రెండు లాభాలు, మనం భౌతికంగా అభివృద్ధిలోనికి వస్తాము, ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి వస్తాము. నేను ధ్యానం చేస్తున్నాను, జపం చేస్తున్నాను, చాలా కష్టపడి సాధనలు చేస్తున్నాను అయినా నా మనస్సు నిలబడటం లేదు ఇటువంటి గొడవలు ఏమీ అక్కరలేకుండానే ఒక మహాగురువు సమక్షంలో, జ్ఞాని సమక్షంలో నీకు తెలియకుండానే నీ ప్రయత్నంతో సంబంధం లేకుండానే నీ మనస్సు యొక్క చాపల్యం ఆగిపోతుంది, నీ మనస్సు నిర్మలమవుతుంది, అక్కడితో ఆగదు, ఏ స్థితిలో ఉన్నప్పడు నీ హృదయంలో ఉన్న సత్యం నీకు గోచరమవుతుందో అటువంటి సమాధిస్థితికి గురువు నిన్ను తోలుకొనిపోతాడు.

ఒకవేళ నీవు ఏదైనా తప్పడు ఆలోచనలో ఉంటే ఆ రాంగ్ తింకింగ్‌లో నుండి నిన్ను రైట్ తింకింగ్‌లోనికి, రాంగ్ ఏక్షన్‌లోనుండి రైట్ ఏక్షన్‌లోనికి నిన్ను మళ్ళించి, తను ఏ అమృతానుభవం అయితే పొందాడో ఆ అనుభవాన్ని నీకు తెలియకుండానే ఆయన అనుగ్రహిస్తాడు, వాడు గురువు. ఎందుచేతనంటే గురువుకు గుర్తింపులు అక్కరలేదు, అక్కడ ద్వైతం లేదు.

భగవాన్ అంటున్నారు అసలు మాటే అహంకారం, నోరు మెదిపావా అహంకారం వచ్చేస్తుంది, ద్వైతం వచ్చేస్తుంది, బేదబుద్ధి వచ్చేస్తుంది, నోరు మెదపకు, సాధ్యమయినంత వరకు నోరు మూసుకొని పడి ఉండు. నోరు మెదిపావా నేను ఇలా చెపుతున్నాను, నేను అలా చెపుతున్నాను అని అహంకారం వచ్చేస్తుంది, అజ్ఞానం పెరిగిపోతుంది. ఎంతో తప్పనిసరి అయితేనేగాని నోరు మెదపకు. నోరు మెదిపావా ద్వైతం వస్తుంది, ద్వైతం వలన శోఖం వస్తుంది, ద్వైతం వలన భయం వస్తుంది, ద్వైతం వలన జన్మలు వస్తాయి, కోరికకు కారణం ద్వైతం. రోజూ మనం చెప్పే ప్రతీమాటా అహంకారమే. ఏదో వాళ్ళను ఉద్ధరించాను, ఆపని చేసాను అని 24 గంటలు వారిని వారు పొగొడుకోవటం, ఇతరులను నిందించటం ఇదే మనకు పని. మన మాట ఎవరికయినా శాంతిని కలుగజేస్తోందా, మన మాట జ్ఞానం కలగటానికి ఎవరికయినా సహకరిస్తోందా అని చూసుకొంటే మనకే తెలుస్తుంది. ఇప్పడు మీకు కూర్చోవటం బాధ, నాకు చెప్పటం బాధ. మీకు మోకాళ్ళ నెప్పలు, నాకు నోరు నెప్పి. వస్తువు అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకు గురువు యొక్క వైభవం మనకు తెలియదు. వస్తువు అనుభవంలోనికి వచ్చాక ఇది అంతా గురువు యొక్క దయ అని అప్పడు మనకు తెలుస్తుంది, గురువు యొక్క అనుగ్రహం తప్పించి ఇక్కడ ఏమీ లేదు అని వస్తువు అనుభవంలోనికి వచ్చాక తెలుస్తుంది. అక్కడ కొబ్బరి మొక్క వేశాము, ఇక్కడ నుయ్యి తవ్వించాము, అక్కడ పదిమందికి సహాయం చేసాను అని ఇలా ఏదో చెపుతూ ఉంటాము. కాని గురువు మనలను అక్కడ ఆగనివ్వడు. ఇదే గమ్యం అనుకోకు, నీవు పొందవలసింది వేరే ఉంది. ఇవి అన్నీ స్వప్న సమానము అని నీకు తెలియజేసి, గమ్యం దగ్గరకు నిన్ను తోలుకొనిపోతాడు, వాడు గురువు. ఎందుచేతనంటే ఇవి అన్నీ నిజం కాదు అని గురువుకు తెలుసు. నిన్ను మంచి పనులు చేయవద్దు అని చెప్పడు, నిన్ను ఖండించడు, నిన్ను ఉద్ధరిస్తాడు, వాడు గురువు. గురువు నీతో మాట్లాడుతూ ఉంటాడు, నీతో కలిసి తిరుగుతాడు, నిన్ను కోపగించుకొంటాడు, కేకలు వేస్తాడు. గురువు యొక్క కోపం కూడా అనుగ్రహమే అని గుర్తించిన వారు ధన్యులు. భగవాన్ కూడా ఒకోసారి ఎదురుగా కూర్చొన్న వారితో మాట్లాడే వారు కాదు, చివర కూర్చొన్న వాడిని దగ్గరకు పిలిచి మీరు భోజనం చేసారా అని అడిగేవారు. ఎదురుగా కూర్చొన్న వాడికి కోపం వచ్చేది, మంట వచ్చేది. భగవాన్ కావాలనే అలాగ చేసేవారు ఎందుచేతనంటే లోపల ఉన్న మంట అంతా బయటకు రావాలి. లోపల ఎంత ఉందో అది మీకు తెలియాలి. అది తెలిస్తేనేగాని, మనం ప్రయత్నం చేయము, అది బయటకు పోదు. ఏదో వేప చెట్టు వేసాను, నా జీవితానికి సరిపోతుంది అనుకొంటారు

అనుకోండి, గురువు ఏమి చేస్తాడు అంటే ఏదో వేపచెట్టు వేసావులే, మంచిపని చేసావులే, ఇదే సర్వస్వం అనుకోకు, నువ్వు పొందవలసింది వేరే ఉంది, ముందుకు నడువు అని నిన్ను గెంటుకొంటూ ముందుకు పోతాడు, వాడు గురువు. రమణభగవాన్ చెప్పేది ఏమిటి అంటే ఈ దేహమే సత్యం, ఈ లోకమే సత్యం అని ఈ దేహం మీద, ఈ లోకం మీద నీకు సత్యబుద్ధి ఉన్నంతకాలం, ఇదే సత్యం అనుకొన్నంతకాలం నీ మనస్సు లోపలకు వెళ్లదు, నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు, ఇలా నీవు కోటి జన్మలు ఎత్తినా నీ గతి ఇంతే. మనస్సుకు లోచూపు నేర్పు, మనస్సు దాని మూలమైన హృదయంలో అది నిలబడి ఉండేటట్లు చూడు. హృదయంలో మనస్సును ఉంచటం వలన అది నెమ్మదిగా సన్నగిల్లి నశిస్తుంది, అప్పుడు అక్కడ ఉన్న సత్యవస్తువు నీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 01-12-04, చిన అమిరం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఇది దత్తసాయి మందిరం. దత్తాత్రేయుడి యొక్క అంశే షిరిడీ సాయిబాబా అని చెపుతారు. దత్తాత్రేయుడు అంటే అత్రిమహర్షికి దత్తుడుగా వచ్చిన నారాయణుడే దత్తాత్రేయుడు. దత్తాత్రేయుడు మహాగురువు. గురువు అంటే అక్కడ రెండు కాళ్ళు, రెండు చేతులు పెట్టుకొన్న మామూలు వ్యక్తిగా చూడనక్కరలేదు. గురు స్వరూపం అంటేనే జ్ఞాన స్వరూపం, శాంతి స్వరూపం. దత్తాత్రేయుడు దగ్గర ఎప్పుడూ కల్లుకుండలను పెట్టుకొని ఉండేవాడు. ఈ తాగుబోతు మనకు గురువు ఏమిటి అని మామూలు జనం ఆయనను చూసి వెళ్ళిపోయేవారు. ఆయన యొక్క విలువ, ఆత్మజ్ఞానం యొక్క వైభవం తెలిసిన వారు ఆయన దగ్గరకు వచ్చి ఆయన బోధను వినేవారు అంటే లోతుమనుషులు మాత్రమే ఆయనను ఆశ్రయించి జ్ఞానాన్ని సముపార్జనచేసి మోక్షాన్ని పొందారు. దత్తుడిని స్మరించుకొంటూ ఉంటేనే చాలామందికి అనేక మహిమలు జరిగాయి. ఉన్నది ఒక్కటి అంటే ఒక్కటే. అదే బ్రహ్మం. ఆ బ్రహ్మం యందు జగత్తు, జీవుడు, ఈశ్వరుడు కల్పించబడ్డాయి. ఏ బ్రహ్మం యందు ఈ మూడు కల్పించబడ్డాయో ఆ బ్రహ్మజ్ఞానం కావాలంటే, మీరు బ్రాహ్మీస్థితిని పొందాలంటే సుబ్రహ్మణ్యుడిని ఆరాధించమని పెద్దలు చెపుతారు, అది పారమార్థికం. ఇంక లౌకిక విషయాలలో మీ ఇంట్లో పెండ్లి ఆలస్యం అవుతూ ఉంటే, మీకు సంతానం లేకపోతే సుబ్రహ్మణ్యుడిని ఆరాధించమని పెద్దలు చెపుతూ ఉంటారు. శివుడి యొక్క మరో రూపమే సుబ్రహ్మణ్యుడు.

అందరకు జ్ఞానం కలగాలి, శాంతి కలగాలి, బ్రహ్మానందానికి అందరూ వారసులు అవ్వాలి అయితే లోపం ఏమిటి అంటే చదువుతున్నాము, పారాయణలు చేస్తున్నాము, సాధన చేస్తున్నాము కాని మనకు శ్రద్ధ లేదు. శ్రద్ధలేకపోతే జ్ఞానంరాదు. పెద్దలు చెప్పిన మాటలు వింటున్నాము కాని మనకు ఉండవలసినంత శ్రద్ధ లేదు. భగవంతుడు మనకు కొన్ని తెలివితేటలు ఇచ్చాడు కాని

వాటిని ఎలా ఉపయోగించుకోవాలో మనకు తెలియటం లేదు అంతేకాదు ఇంకా తెలివితేటలు ఇమ్మని భగవంతుడిని అడుగుతున్నాము. ఉన్న తెలివిని ఉపయోగించుకోవటం లేదు ఇంకా ఇచ్చెయ్యి, ఇంకా ఇచ్చెయ్యి అంటే ఇస్తే వాటిని ఏమి చేసుకొంటారు. మనకు ఉన్న తెలివిని సద్వినియోగం చేసుకోవాలి. మనం బాగుపడటానికి, సమాజం బాగుపడటానికి మన తెలివిని ఉపయోగించాలి. మనం అంతా కుబేరులము కాకపోయినా మనకు ఎంతో కొంత ధనాన్ని భగవంతుడు ఇచ్చాడు. ఈశ్వరుడు మనకు ఇచ్చిన ఐశ్వర్యాన్ని ఎలా ఉపయోగిస్తున్నాము, దానిని సద్వినియోగం చేస్తున్నామా, ఆయనను తెలుసుకోవటానికి ఉపయోగిస్తున్నామా, ఆయన ఇచ్చిన ధనంతో మంచి పనులు చేస్తున్నామా లేక చెడ్డపనులు చేస్తున్నామా. ఇవి ఏమీ చూసుకోకుండా ఇంకా డబ్బు ఇచ్చేయి, ఇంకా డబ్బు ఇచ్చేయి అంటే ఆ డబ్బు వలన మనం పాడైపోతూఉంటే ఆ డబ్బును మనం ఏమి చేసుకొంటాము. భగవంతుడు మనకు ఇచ్చిన అవకాశములను సద్వినియోగం చేసుకొంటూ ఇంకా మంచి అవకాశములు ఇయ్యి, నా శరీరాన్ని మనస్సును పనిముట్టు కింద ఉపయోగించుకొని నా శరీరం ద్వారా పనిచెయ్యి అని భగవంతుడిని ప్రార్థించాలి. మనకు లేనిదానికోసం ఎదురుచూడకూడదు, ఉన్న దానిని సద్వినియోగం చేసుకోవాలి. ఇప్పుడు మనం ఏమి చేస్తున్నాము అంటే ఉన్న దానిని సద్వినియోగం చేసుకోవటం మానివేసి లేనిదానికోసం ఎదురుచూడటం, అది ఇయ్యి అని భగవంతుడిని అడగటం, ఇది భక్తుల లక్షణం కాదు.

కొంతమంది ఇతరులను చూసి అసహ్యించుకొంటారు, రోత పడతారు అది పనికిరాదు. ఇతరులను మనం అసహ్యించుకోకూడదు. ఇతరులను ప్రేమించాలి, ఆప్యాయంగా చూడాలి. ఎదుటివాడిలో ఉన్న మంచిని కూడా చెడ్డగా చెప్పేవారు అసూయపరులు, ఇతరుల వైభవాన్ని చూసి ఓర్వలేకపోవటం ఈర్ష్య. ఈలక్షణాలు ఆత్మ జ్ఞాన సముపార్జనకు ఆటంకాలు కాబట్టి వీటిలోనుండి మనం విడుదలపొందాలి. మనం కళ్యాణగుణాలను అలవర్చుకోవాలి, కళ్యాణగుణాలే ఆత్మకాకపోయినా కళ్యాణగుణాలు ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జనకు సహకరిస్తాయి కాబట్టి వాటిని మనం అలవర్చుకోవాలి. సద్వస్తువు మన హృదయంలోనే ఉంది. దాని దయ లేకుండా దానిని మనం పొందలేము. ఆ సద్వస్తువు మనకు తెలియబడాలి అని అది అనుకొంటే మనకు తెలియబడుతుంది కాని మనం అనుకొంటే అది తెలియబడదు అంటే మనం దాని దయకు పాత్రులం అవ్వాలి. కొంతమంది ఏదో విషయాలను ఊహించుకొని భయపడుతూ ఉంటారు, బెంగపెట్టుకొంటారు, ఊహించుకోవటంలో నుండి భయం వస్తోంది. మనం ఊహించుకోవటం మానివేయాలి. భగవంతుడి రూపం మన మనస్సులో ఉండాలి, ఆయన నామం మన నోటిలో ఉండాలి అలా ఉంటే మనకు లేనిపోని ఊహలు, సంకల్పాలు రావు. అప్పుడు భయం తగ్గిపోతుంది.

భగవంతుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు, మిమ్మల్ని ఆయనే కాపాడుతాడు, అది మీకు తెలియక కంగారుపడుతున్నారు. హర్రీ వద్దు, వర్రీవద్దు. చితి శవాన్ని కాలుస్తుంది కాని

చింత జీవితం పొడుగునా కాలుస్తూ ఉంటుంది. ఆచింత పోవాలంటే గురువును ఆశ్రయించండి. మహాగురువును, దేవతాపురుషుడిని ఆశ్రయించి ఆ చింతను తొలగించుకోమని పెద్దలు చెపుతున్నారు. శారీరక రోగాలు ఉన్నవారు డాక్టర్ల దగ్గరకు ఎలా వెళతారో అలాగ మానసిక రోగాలు ఉన్నవారు అంటే మనస్సులో బాధపడేవారు మా దగ్గరకు వస్తారు. మేము నూటికి నూరు మందికి కాకపోయినా నూటికి తొంభైతొమ్మిది మందికి తగ్గించగలం, ఇది కూడా హాస్పటల్ వంటిదే, చింతకు సంబంధించినది. మన మాట కృత్రిమంగా ఉండకూడదు, మన జీవితవిధానం కృత్రిమంగా ఉండకూడదు. మనకు వైరాగ్యం ఉంటే అది సహజంగా ఉండాలి. ఒకసారి రామకృష్ణ పరమహంస భార్యను అడిగారు. లోకంలో చాలామంది వైరాగ్యపురుషులు ఉన్నారు. మీ ఆయనను చాలామంది దేవునితో సమానంగా పూజిస్తున్నారు. మిగతా వైరాగ్యపురుషులకు మీ ఆయనలో ఉన్న వైరాగ్యానికీ తేడా ఏమిటి అని శారదామాతను అడిగారు. ఆయన ఒక్కరే కాదు చాలామంది వైరాగ్య పురుషులు ఉండవచ్చు కాని ఆయన వైరాగ్యం సహజమైన వైరాగ్యం. తనకు వైరాగ్యం ఉందని తను అనుకోడు, తనకు వైరాగ్యం ఉన్నట్లు కూడా ఇతరులకు కనపడదు. మామూలుగా పురుషులు తమ భార్యలను ఎంత గౌరవంగా చూస్తారో అలాగే నన్ను కూడా ఆయన గౌరవంగా చూస్తారు, పైగా అప్పుడప్పుడు నాకు వస్తువులు కూడా కొంటారు. ఒకవేళ ఏమిటి పరమహంసగారు భార్యకు వస్తువులు కొన్నారు అని మీరు అనుకొంటే మీకు నోరు నెప్పికాని ఆయనకు ఏమీ ఉండదు. ఆ వస్తువు కొనటం కూడా వైరాగ్యమే. ఆయన వైరాగ్యం ఎంత సహజంగా ఉంటుందో ఆయన బోధ కూడా అంత సహజంగా ఉంటుంది.

మొదట్లో వివేకానందుడు నాస్తిక సంఘాలతో సహవాసం చేసేవాడు, అప్పటికి రామకృష్ణుడిని గురువుగా స్వీకరించలేదు మామూలుగా చూడటానికి వచ్చేవాడు. ఒకసారి రామకృష్ణుడితో ఏమండోయ్ మాకేమీ గుడ్డినమ్మకాలు లేవు అన్నాడు. రామకృష్ణుడి బోధలో ఉన్న ఆ నేచురాలిటీ చూడండి. మనిషికి కళ్ళు ఉన్నాయి కాని నమ్మకానికి కళ్ళు లేవే. నమ్మకానికి కళ్ళు ఉంటే ఆ కళ్ళు పోయినప్పుడు నమ్మకం గుడ్డిది అవుతుంది. అసలు కళ్ళే లేనప్పుడు నమ్మకానికి గుడ్డితనం ఎలా వస్తుంది నరేన్ అన్నాడు, అప్పుడు నరేన్ బిగిసిపోయాడు. ఎక్కడ నుండి వచ్చిందో ఆ మాధుర్యం చూడండి, అభ్యాసంలో నుండి, వైరాగ్యంలో నుండి వచ్చింది. మనకు అందరికీ భక్తి ఉండాలి, తెలివి ఉండాలి. ఇవి రెండూ పరస్పర విరుద్ధాలు కావు. మనకు నిజమైన భక్తి ఉంటే తెలివి పెరుగుతుంది, మనకు నిజమైన తెలివి ఉంటే భక్తి పెరుగుతుంది. వాడు బాగా తెలివైన వాడు అనుకోండి, వాడికి భక్తి లేదు అనుకోండి లోపల వాడికి ఏదో బలహీనత, ఏదో తెలియనటువంటి లోపం ఉందని అర్థం. భక్తి తెలివి పరస్పరం సహకరించుకొంటాయి. పుట్టుకతో తెలివితేటలు వస్తే మంచిదే, లేకపోతే మనం తెలివితేటలు నేర్చుకోవాలి. నేర్చుకోవటం వలన కూడా మనకు ఎంతోకొంత తెలివి వస్తుంది. మన ఇంట్లో పేచీలు ఎందుకు వస్తున్నాయి, సమాజంలో ఇంత అశాంతి ఎందుకు

ఉంది, ఈ పరిస్థితికి కారణం ఏమిటి అని పరిశీలన చేయటం వలన కూడా మనకు తెలివి తేటలు పెరుగుతాయి. చింతాదీక్షితులుగారు రమణమహర్షిగారి దగ్గరకు వెళుతూ ఉండేవారు. సంవత్సరానికి ఒకసారో, రెండుసార్లో సెలవలు వచ్చినప్పుడు నిన్నుచూడటానికి వస్తున్నాను, వెళుతున్నాను. నువ్వు తింటూ ఉంటే చూస్తున్నాను, మాట్లాడుతూ ఉంటే చూస్తున్నాను, నడుస్తూ ఉంటే చూస్తున్నాను అంతా బాగానే ఉంది అనుకొంటున్నాను చివరకు ఏమైంది అంటే నేను పోయాను, నీవు మిగిలావు ఇదేంటయ్యా ఇలా చేసావు అన్నారు అంటే మనస్సు పోయింది, ఆత్మ మిగిలింది. నేనేమీ పెద్ద తపస్సులు చేయలేదు, ఏదో సరదాగా మాట్లాడుతున్నావు అని నేను వస్తూఉంటే చివరకు ఇలా చేసావు. కొంతమంది చేసే తపస్సులలో కల్మషం ఉంటుంది. ఒక్క ఆత్మజ్ఞానసముపార్జన కోసం చేసే తపస్సులోనే, ఏ వస్తువుకయితే దుఃఖం లేదో, చావుపుట్టుకలు లేవో ఆవస్తువును పొందటం కోసం చేసే తపస్సు లోనే కల్మషం ఉండదు. కొంతమంది అధికారం కోసం, కొంతమంది ధనంకోసం, కొంతమంది విషయాలు సాధించటం కోసం ఇలా రకరకాలుగా తపస్సులు చేస్తూ ఉంటారు. ఇవన్నీ తపస్సులే కాని ఇలా లోకప్రయోజనాలకోసం చేసే తపస్సులలో దోషం ఉంటుంది. ఒక్క బ్రహ్మజ్ఞానం కోసం చేసే తపస్సులోనే దోషం ఉండదు, అది ఒక్కటే నిజమైన తపస్సు. నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో దానిని పొందటం కోసం చేసే ప్రయత్నమే నిజమైన తపస్సు, మిగిలిన తపస్సులలో దోషాలు ఉంటాయి.

మంచిమాటను మీరు శ్రద్ధగా వింటున్నారు అనుకోండి, మంచిమాటలను మీరు మననం చేసుకొంటున్నారు అనుకోండి, అప్పుడు మీ మనస్సు బాహ్యముఖానికి వెళ్ళటం ఆగిపోతుంది. పుణ్యప్రారబ్దం ఒక రకంగా ఉంటుంది, పాపప్రారబ్దం ఒక రకంగా ఉంటుంది. పుణ్యప్రారబ్దం అహంకారానికే, పాపప్రారబ్దం అహంకారానికే. మీరు జ్ఞానం సంపాదించినప్పుడు దానిని మీరు ఒక దృశ్యం కింద చూస్తారు, ఆ ప్రారబ్దం అనుభవించేటప్పుడు కూడా అది మిమ్మల్ని అంటదు. మీరు సబ్జక్టును ప్రోపర్‌గా అర్థం చేసుకోండి, ఈ శరీరం ఉండగానే ముక్తిస్వరూపం పొందుతారు. మహాత్ములు చెప్పిన మాటలను శ్రద్ధగా వినండి, వాటిని మననం చేసుకోండి, మీకు తెలియకుండానే ఆ మాటలు మిమ్మల్ని హృదయం యొక్క లోతులలోనికి తీసుకొనిపోతాయి. అక్కడ ఉన్న పరమశాంతి, ఆనందం మీ సహస్రారానికి అందుతూ ఉంటుంది. అప్పుడు శాంతి కోసం, ఆనందం కోసం సమాజం మీద కాని, బాహ్య సంఘటనల మీద గాని ఆధారపడవలసిన పనిలేదు. ఈ శరీరం భూమి మీద తిరుగుతూ ఉండగానే నిష్ప్రపంచస్థితిని అంటే ఈ ప్రపంచంలో ఉండగానే ప్రపంచం లేనిస్థితిని మీరు పొందుతారు. మన ఇంట్లో పేచీలు కూడా అవగాహనలోపం వలన వస్తాయి. కనిపిస్తున్న మనిషే నీకు అర్థంకానప్పుడు కనిపించని దేవుడు నీకు అర్థమవుతాడా? మన హృదయంలో ఉన్న సత్యం మన ఇంద్రియాలకు, మన మనస్సుకు, తెలివికీ అందకపోవచ్చు కాని మన అనుభవానికి అందుతుంది. అది ఉంది కాబట్టి అందుతుంది లేకపోతే అందే సమస్యే లేదు.

ఈ ఉపన్యాసాలు చెప్పటం, రచనలు చేయటం, ఈ ఊరేగింపులు, ఈ సన్మానాలు జ్ఞానమా? కాదు మరి ఏది జ్ఞానం? మన హృదయంలో ఒక సత్యవస్తువు ఉంది. అది ఎలా ఉందో నువ్వు అలాగ ఉంటే అది వయ్యా జ్ఞానం అంటే. జ్ఞానం సంపాదించటానికి మనం ఎక్కడికో పారిపోనక్కరలేదు, మీరు చిన అమిరంలో ఉండే పొందవచ్చు. ఎక్కడికో పారిపోతే జ్ఞానం వచ్చేస్తుంది అనుకొంటే అదొరకమైన మాయ. ఇప్పడు సమాజంలో కొంతమంది మేము దుఃఖ పడుతున్నాము అని, మేము సుఖపడుతున్నాము అని అనుకొంటున్నారు. నేను ఇక్కడ బాబా సమక్షంలో చెపుతున్నాను మీరు సబ్జక్టు ప్రోపర్‌గా అర్థం చేసుకొంటే మీకు ఎంత దుఃఖం ఉన్నా అది పోవటమే కాదు, ఎవరయితే మీరు సుఖపడిపోతున్నారు అనుకొంటున్నారో వారి మీద వందరెట్లు మీరు సుఖి అవుతారు. మీ ఇంటి దగ్గర తినటానికి తిండి లేకపోయినా, మీకు పరిస్థితులు అనుకూలంగా లేకపోయినా మీరు సబ్జక్టు ప్రోపర్‌గా అర్థం చేసుకోవటం వలన మీ దుఃఖం అంతా పోవటమేకాదు, మీరు ఎవరైతే ఈ లోకంలో సుఖపడుతున్నారు అనుకొంటున్నారో వారు మిమ్మల్ని చూసి అసూయపడే స్థితికి మీరు ఎదుగుతారు, అదీ ఆత్మ విద్య. అలౌకిక సుఖం, అభౌతిక సుఖం, ఎంత అనుభవించినా తరగని సుఖంలో ఓల లాడతారు, అపఫ్పుడు ఒకవేళ మీ శరీరం రాలిపోతున్నా, శరీరంపోయింది అనే తలంపు కూడా నీకు రాదు, అట్టిది ఆ సుఖం.

మీరు పని దొంగలు అవ్వవద్దు. గీతలో భగవంతుడు ఏపని చెయ్యమని చెప్పాడో, ఎలా పని చేయమని చెప్పాడో అలా చేయండి. చెయ్యకూడని పని చేస్తే అది దోషం, చెయ్యవలసిన పని విడిచిపెడితే అది కూడా దోషమే అని చెపుతూ భగవాన్ ఇక్కడ చిన్న రహస్యం చెపుతున్నారు. ఇవి అన్నీ చేస్తూ ఉన్నా మీ లక్ష్యం మటుకు ఆత్మజ్ఞానసముపార్జన మాత్రమే, దానికోసం జీవించండి. మీరు అందరూ చనిపోవద్దు, బతకండి, భగవంతుడు మీకు కేటాయించిన పనులు చేయండి కాని మనస్సులో ఇదంతా నిజంకాదు అనుకోండి. మీకు 1000 కోట్లు డబ్బు ఉన్నా హృదయాంతరాళాలలో మటుకు ఇది నిజం కాదు అని అనుకొంటూ ఉండండి. ఒకవేళ మీ కుటుంబపరిస్థితులు బాగా ఉన్నా, మీరందరు బంగారు పిచ్చుకలు అయినా, మీ ఇంట్లోని వారందరు మంచివారు అయినా, అందగాళ్ళు అయినా, విద్యావంతులు అయినా సమాజంలో గౌరవం సంపాదించినా ఒక్కసారి మనస్సును లోపలకు పంపి ఇది అంతా నిజంకాదు, స్వప్న సమానము అనుకోండి. అలా అనుకోకపోతే మీ మనస్సు అంతర్ముఖం అవ్వదు. ఈ లోకమే నిజం, ఈ డబ్బే నిజం, ఈ శరీరమే నిజం, చావుపుట్టుకలే నిజం అనుకుంటే నీ మనస్సు లోపలకు వెళ్ళలేదు, లోపల ఉన్న బ్రహ్మం నీకు ఎరుకలోనికి రాదు. నిజంకానిదానిని నిజం అనుకొన్నంత కాలం మిమ్మల్ని చావుపుట్టుకలు విడిచిపెట్టవు. కర్మదోషాలు విడిచిపెట్టవు. ఏది నిజమో మనకు తెలియదు కాని మహాత్ములకు, జ్ఞానులకు నిజం ఏదో తెలుసుకాబట్టి మనలను అక్కడకు తీసుకొనిపోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తారు. నిజంకానిదానిలో నుండి నెమ్మదిగా వేరుపడటం నేర్చుకోండి. ఈ దేహం నిజంకాదు,

ఈలోకం నిజంకాదు అని అనుకొంటూ ఏదయితే నిజంకాదో వాటిలోనుండి నెమ్మదిగా వేరుపడటం నేర్చుకొంటే ఇప్పడు మనం ఏదైతే నేను, నేను అనుకొంటున్నామో ఆ నేను వేరుతో సహా నశిస్తుంది.

చావు పుట్టుకలకు, సుఖ దుఃఖాలకు, రాత్రిపగలుకు, నిద్రకి మెలుకువకు అన్నింటికి అతీతమైన వస్తువు ఒకటి మన హృదయంలో ఉంది. మనలోపల అది ఎలా ఉందో నువ్వు కూడా అలా ఉండగలిగితే అదే తపస్సు, అదే జ్ఞానం, అదే వైభవం. మీరు భగవంతుడిని ప్రార్థిస్తూ ఉండాలి. కోరికలేమీ పెట్టుకోకూడదు. కోరిక ఉంటే భయం, కోరిక లేనివాడికి భయం ఉండదు. ఇక్కడ భగవాన్ చెప్పేది ఏమిటి అంటే మీరు దేవతలను ఆరాధిస్తున్నారు అనుకోండి, ఆరాధించుకోవచ్చు కాని మాకు అది కావాలి, ఇది కావాలి అని అడగనక్కరలేదు. మీరు అడిగితే ఇచ్చినట్లు, అడగకపోతే ఇవ్వనట్లు కాదు. మనం అడగకూడదు ఎందుచేతనంటే మనకు ఏది మంచిదో మనకంటే ఆయనకే బాగా తెలుసు. మనకు ఎంత సేపు అడగటమే పని, అది కావాలి, ఇది కావాలి అని భగవంతుడిని అడుగుతాము. ఒకవేళ భగవంతుడు ఇస్తే ఇస్తాడు కాని దానివలన మీరు పాడైపోతారు అనుకొంటే గురువు మాత్రం ఇవ్వడు. ఒకడికి పేకాట ఆడే అలవాటు ఉంది అనుకోండి. తల్లితండ్రులను డబ్బు అడిగితే ఇస్తారా, ఇవ్వరు ఎందుకు పేకాట ఆడే అలవాటు మానిపించాలి అని చూస్తారు. అలాగే గురువు మీరు పాడైపోతారు అనుకొంటే అది ఇవ్వడు అంటే ఇవ్వలేక కాదు. నాకు ఆత్మ సాక్షాత్కారం కావాలి. ఆత్మశాంతి కావాలి అని కూడా అడగవద్దు. ఆ వస్తువు ఏదీ అడగదు అలాగే నువ్వు కూడా ఏదీ అడగవద్దు. అడగనంత మాత్రంచేత మీకు రాదని అనుకోవద్దు. మీకు యోగ్యత వచ్చినప్పడు ఆ సద్వస్తువు మీకు ఎరుకలోనికి రావటానికి ఒక్కక్షణం కూడా వెయిట్ చెయ్యదు. మనం గురువును తిట్టినా, దేవుడిని తిట్టినా కాని ఆయన మనలను తిట్టడు సరికదా, మన క్షేమాన్ని కోరుతూ ఉంటాడు, వాడు గురువు.

మనం లోకానికి సంబంధించిన విషయాలు ఏవి కోరుకొన్నా వచ్చేజన్మలో అవే మనలను పీడించేస్తాయి. మనందరము కీర్తికోసం ఏడుస్తూ ఉంటాము. వివేకానందుడు కీర్తిని అనుభవించి ఈజీవుడికి కీర్తి అనే మట్టి అంటుకొంది, దానిని తొలగించి నన్ను శుభ్రం చెయ్యి, ఈ కీర్తి తాలుక సంకెళ్లను తెంపి నాకు స్వేచ్ఛను, స్వాతంత్ర్యాన్ని, ఆనందాన్ని ప్రసాదించు అమ్మా అని కాళీమాతను ప్రార్థించాడు. మనం కూడా గొప్పలు కావాలి, కీర్తికావాలి అనుకొంటాము, అవి వస్తే చివరకు అవి కూడా బంధం కింద తయారవుతాయి. అందుచేత లోకానికి సంబంధించినవి ఏవి కోరుకొన్నా వాటిలో నుండి విడుదల పొందటానికి వచ్చేజన్మలో చాలా కష్టపడాలి. మీకు భగవంతుడి మీద ప్రేమ ఉండాలి, దానికి కారణం కనబడకూడదు. భగవాన్ చెప్పేది ఏమిటి అంటే నోటికి పని తగ్గించండి, చేతులకు పని చెప్పండి అంటున్నారు కాని మనం చేతులకు పని చెప్పటం మానివేసి నోటికి పని చెబుతున్నాము. భగవంతుడు ఏది ఇస్తే దానిని మనం ప్రసాదం కింద స్వీకరించాలి. జీవితంలో ఏ సంఘటన జరిగినా

అది భగవంతుడికి తెలియకుండా జరగదు. ఆ సంఘటన నీకు పాఠం నేర్పి తప్పకొంటుంది, అది భగవంతుడి దయ. ఆ సంఘటనలను చూసి నీవు పొంగిపోవద్దు, కృంగిపోవద్దు. ఆ సంఘటనల నుండి పాఠాలు నేర్చుకొని బాగుపడు, నీ తెలివిని అక్కడ ఉపయోగించు. భగవంతుడికి తెలియనిదంటూ ఏమీలేదు, భగవంతుడు శక్తివంతుడు, జ్ఞానవంతుడు, మనకు ఏది ఎప్పుడు చెయ్యాలో అది చేస్తూ ఉంటాడు, మనం ఏమీ తొందరపడవలసిన పనిలేదు. మీరు ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా ఒకటి దృష్టిలో పెట్టుకోండి, మీరు చేసేది త్రికరణ శుద్ధిగా చేయండి, అందులో లీనమై చెయ్యండి. దురదృష్టం ఏమిటి అంటే మనకు శ్రద్ధ లేదు, భక్తి లేదు. భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే భగవంతుడు చెప్పిన మాట యందు గౌరవం లేనప్పుడు, దానియందు శ్రద్ధలేనప్పుడు ఆ శబ్దం దేనిని పొందమని సూచిస్తోందో దానిని నీవు ఎలా పొందగలవు, దానిమీద విశ్వాసం లేనప్పుడు దానిని నీవు పొందలేవు. అందుచేత నీవు ఏ పనిని చేసిన శ్రద్ధతో, భక్తితో, నిండుమనస్సుతో అందులో లీనమై చెయ్యాలి. భగవంతుడి సంకల్పానికి లోబడి ఉండు. ఈగోడ ప్రక్కన ఏముందో మనకు తెలియదు కాని మన పూర్వజన్మలు, రాబోయే జన్మలు అన్నీ కూడా భగవంతుడికి తెలుసు. మీకు నచ్చని సంఘటన ఏదైనా జరిగింది అనుకోండి, కంగారుపడకండి, ఆ సంఘటన ద్వారా మీ జీవితాన్ని మలుపుతిప్పి మంచిగా భగవంతుడు మారుస్తాడు మీకు సహనం కనుక ఉంటే. అరుణగిరిని క్షమగిరి అని కూడా అంటారు. అంటే మనలో ఏదైనా పొరపాట్లు ఉన్నా వాటిని క్షమించి మన మొఖాన్ని జ్ఞానంవైపుకు తిప్పతాడు, వాడు అరుణాచలేశ్వరుడు.

మనలో బీజరూపంలో ఉన్న చిన్న వాసనలను కూడా ఏదో వంపు పెట్టి వాటిని బయటకు లాగి ఆ వాసన నీకు ఉంది అని తెలియజేసి నీ శరీరం స్మశానంకు వెళ్ళకముందే ఆ వాసనలను కాల్చి బూడిద చేస్తాడు, వాడు గురువు. గురువు అంటే మీకు అడిగినదల్లా ఇచ్చేవాడు కాదు, మిమ్మల్ని బాగుచేసేవాడు, మీకు జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించేవాడు గురువు. షిరిడీబాబా చెపుతూ ఉండేవారు ఎప్పుడయినా మీరు అడిగింది నేను ఇచ్చినా నా దృష్టి దాని మీద కాదు. మీకు భగవంతుడి మీద భక్తి కలగటానికి, శ్రద్ధ కలగటానికి అవి ఇస్తున్నాను కాని మిమ్మల్ని ఎక్కడికి తీసుకొనిపోవాలో నాకు తెలుసు అనేవారు. సాయి అంటే సర్వానికీ అతీతుడు. సాయిబాబా రూపాన్ని ఆరాధిస్తూ, ఆయనను నామాన్ని స్మరిస్తూ అక్కడే ఉండి పోకూడదు, నెమ్మదిగా ఆయన పాదాలను పట్టుకొని మన హృదయంలో ఉన్న తత్వం దగ్గరకు చేరుకోవాలి అంటే మన నిజమైన ఇంటికి మనం వెళ్ళి పోవాలి. చివరలో మీకు అందరికీ ఒక మాట చెపుతున్నాను ఎవరైనా వచ్చి మీరు అంతటి వారు, మీరు ఇంతటి వారు, మీరు గొప్పవారు అంటారు అనుకోండి, మీరు పైకి ఏమీ అనవద్దు కాని లోపల హృదయాంతరాళాలలో ఇది నిజం కాదు, ఇది నిజంకాదు అనుకోండి. ఏది నిజమో నాకు తెలియక పోయినా ఇది మటుకు నిజంకాదు అని అనుకోండి లేకపోతే మీరు దానితో కలిసిపోతారు, అదే మీరు అనుకొంటారు అందువలన బహుజాగ్రత్తగా జీవించండి.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

08-01-05	శని	కొమరగిరిపట్నం, ప్రహ్లాదస్వామి ఆశ్రమం
12-01-05	బుధ	కాపవరం, గీతా భవనం
16-01-05	ఆది	జిన్నూరు, శ్రీ రమణ క్షేత్రం
21-01-05	శుక్ర	మల్కిపురం, సాయిబాబా మందిరం
25-01-05	మంగళ	తాడినాడ
31-01-05	సోమ	జువ్వలపాలెం

గురువాక్యం - ఆప్తవాక్యం

స్వార్థంలేని మనిషి ఎప్పుడూ ఆప్తవాక్యాన్నే చెబుతాడు. గురువు కన్న ఆప్తులు ఈ లోకంలో మనకు ఎవ్వరూలేరు. తల్లి, తండ్రి, పాఠాలు చెప్పిన గురువు - రుణం తీర్చుకోవచ్చుకాని, జన్మజన్మల నుంచి పోగుజేసుకున్న అజ్ఞానాన్ని తొలగించే సద్గురువు రుణం తీర్చుకోలేము. సద్గురువులో పరోపకార దీక్ష, త్యాగం, వైరాగ్యం మూర్తీభవించి ఉంటాయి, వారు క్లిష్టమైన ఆత్మ విషయాలను విపులంగా అందరికీ అందుబాటులో ఉండేలా, సులభమైన మాటలతో చెబుతారు. చదువురాని వారికి కూడా వారి ప్రవచనం అర్థమౌతుంది. దాన్ని శ్రద్ధతో విని ఆకర్షింపబడతారు. అవి చైతన్యం నుంచి వచ్చిన మాటలు కాబట్టి మన జీవన విధానమే మారిపోతుంది. వారికి మనం కృతజ్ఞత కలిగి ఉండాలి. గురువు మాటలతోనే సరిపెట్టుకోరు శిష్యుని క్షేమం, పురోగమనం అనుక్షణం గమనిస్తూనే ఉంటాడు. ఉపదేశం పొందే సమయంలో అతని మనస్సు, బుద్ధి బైట ప్రపంచంతో ముడిపడి ఉంటుంది. అతని మనస్సును, ఇంద్రియములను అదుపులో ఉంచుకోవటం నేర్పుతూ, వాని బుద్ధిని ఆత్మపై కేంద్రీకరించటంలో సాయం చేస్తారు. ప్రారబ్ధం రీత్యా ఎదుర్కొనే కష్టాలను తగ్గించి, కష్టాలను నవ్వుతూ అనుభవించే మనోబలాన్ని ఇస్తారు. వారి వాక్యాలు మనలో ఉత్సాహాన్ని కలుగజేస్తాయి. "గురువు యొక్క ఉపదేశం లేకపోతే కోటి జన్మలు గతించినా తత్త్వజ్ఞానం కలుగదు" అంటోంది గురుగీత. "కోటి పుస్తకాలు చదవటం కన్న గురు అనుగ్రహం, కోటిరెట్లు అధిక ఫలితం ఇస్తుంది. భగవంతుడు సత్యం, ఆయన మాటలు సత్యం అనే విశ్వాసం కలిగితే నీలో తూకం పెరిగి సత్యం దగ్గరకు ఆ మాటలు నిన్ను తీసుకొని వెళతాయి. "నాలో పవిత్రత ఉంటే నామాటలు మిమ్మలను జన్మజన్మలకు వెంటాడి తీరుతాయి" అన్నారు శ్రీ నాన్నగారు. అందుకనే అంటారు "గురువులేని విద్య గుడ్డివిద్య" అని జననమరణ చక్రమనే ఆపదలో పడకుండా ఆప్తులైన గురు వాక్యాలను మననం చేసుకొని ఆచరించి తరించాలి, అదే జీవిత గమ్యము.

సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు, అర్థవరం

భగవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి 125వ జయంతి మహోత్సవ వేదికపై సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు, శ్రీ రమణక్షేత్ర అధ్యక్షులు పి.ఎస్.ఎన్.రాజుగారు

ది॥ 24-11-2004న అరుణాచలంలో శ్రీ వై.ఎస్. ఖన్నాగారి గృహమునకు శంఖుస్థాపన చేస్తున్న సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు